

door prof.dr. E. Boeker

Warmte

De Rector Magnificus prof.dr. E. Boeker heeft zijn ambtsperiode gesteld in het teken van de zes W's: Waarden, Waarheid, Waardigheid, Warmte, Wijsheid en Waartoe Wetenschap. In deze column besluit hij zijn bijdrage aan Revue met een column over de postmoderne W: Warmte.

De meeste universitaire wetenschappers besteden een groot deel van hun tijd, hun werkkraft en hun emotie aan onderwijs en onderzoek. Zij maken dagen van tien tot twaalf uur en gaan vaak nog door in het weekeinde. Partners hebben de ervaring dat ze hun man of vrouw moeten delen met de wetenschap. In een enkel geval trouwt een wetenschapper echt met zijn vak, zoals de VU-hoogleraar Coops uit mijn eigen studententijd die dag en nacht aan de VU – toen nog aan de De Lairesestraat – resideerde.

Dit gaat inderdaad te ver, want het is voor een goede ontwikkeling van de wetenschap van groot belang dat academici midden in de wereld staan en ook een leven buiten de universiteit hebben. Dat neemt niet weg dat de organisatie ook op de werkplek dient te voorzien in elementaire menselijke behoeften, zoals medeleven, gezelligheid, of kort gezegd: warmte. Dat is zowel menselijk als functioneel. Ik heb zelf ervaren hoe hartverwarmend het was om na een open-hartoperatie van zoveel VU-contacten een blijk van medeleven te ontvangen. En zo zal het iedereen vergaan. Moderne organisaties hechten niet voor niets aan goede persoonlijke relaties, zelfs tussen de partners.

foto: Nico Boink

Prof.dr. Egbert Boeker

Voor de VU is daar nog een element aan toe te voegen: de oecumenisch-christelijke traditie met een protestants kleurtje waarin de universiteit staat. Die traditie kenmerkt zich onder meer door een grote persoonlijke betrokkenheid van diverse individuele wetenschappers bij een bepaalde kerkelijke of maatschappelijke bijbelinterpretatie. Dat heeft, met name in het verleden, ook persoonlijke relaties binnen de VU onder hoogspanning gezet. Velen waren overtuigd van het eigen gelijk en twijfelden zelfs aan de goede trouw van hun collega's. Die tijd is grotendeels voorbij. De huidige minderheidspositie van kerk en christendom heeft als positief gevolg dat betrokken wetenschappers elkaar waarderen, bemoedigen en stimuleren. Dit opent nieuwe perspectieven om vanuit de VU de verdere ontwikkeling van de oecumenisch-christelijke traditie te voeden.